

RESSÒ DE LA PARAULA

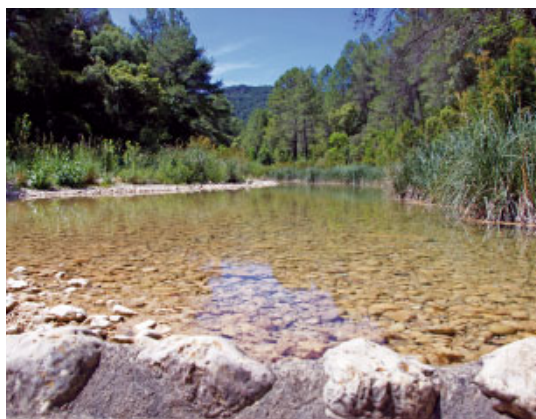
Gaudir

És el moment de convidar a la joia de la vida, a l'alegria i al goig. És el moment adequat per a l'època en què vivim. Ho saben molt bé els estudiosos de l'opinió pública i els analistes de la cultura present, especialment els qui estan al servei del mercat. En aquest cas sense ànim de lucre, és una dada certa que ha de tenir present també l'evangelitzador. N'és conscient també el papa Francesc quan emet dos dels seus grans missatges *Evangelii Gaudium* (*La joia de l'Evangelii*) i *Amoris Laetitia* (*L'alegria de l'amor*).

Aquesta crida a gaudir de la vida també és adient per al precís temps de vacances. Aquest temps es viu generalment com a compensació enfront de l'aclaparament del treball i les molèsties, potser el sofriment, del dia a dia durant l'any. Encara que no és clara la relació que, en la vida personal, tenen el treball i les vacances: no sabríem respondre si treballem per a descansar (vacances, jubilació, etc.) o bé descansem per a continuar treballant (recuperar forces).

Resultarà molt útil aprofitar aquest temps per a reflexionar una mica. No és en va que, tant si és planificant les vacances, com al començament o ja vivint-les, hom dediqui una estona a respondre preguntes fonamentals: què significa per a mi gaudir? com i quan estic realment alegre? què és el que em retorna la pau? més encara, suposat que vull ser feliç, què és per a mi la felicitat? són

preguntes en les quals més val no entrar-hi i deixar-les per als filòsofs?

La veritat és que s'evitarien moltes tragèdies si aquestes preguntes trobessin respostes adequades en cadascú. D'aquestes respostes depèn en gran mesura l'encert o no de les decisions quotidianes.

En alguns casos (cal recordar-ho) les respostes serien ben elementals: «poder posar-me un mos de pa a la boca cada dia», «poder arribar a final de mes», «superar una malaltia greu»... Altres vegades obtindríem respostes una mica més elaborades, com «tenir treball i salut» o «que hi hagi respecte, pau i harmonia». Són respostes provisionals, que deixen en l'aire moltes altres preguntes sense contestar.

Estem fets per al goig i la felicitat. Vam ser creats en un bellíssim jardí, amb fruits abundants, agradables a la vista i gustosos al paladar. Tota la nostra vida —com tantes vegades s'ha representat en la literatura— consisteix en una recerca o retorn al paradís.

En què consistiria aquest paradís? Els clàssics deien que «la felicitat és l'efecte de posseir el bé agradós o desitjat». Però molts no són feliços, perquè s'equivoquen en l'elecció del bé o en el camí per a aconseguir-lo. Per això els clàssics afegien una condició: que es cerqui o desitgi aquell bé per al qual estem fets per naturalesa.

Aquesta és la gran qüestió: Quin és el bé per al qual estem fets i la possessió del qual ens dona la felicitat? Molts responen de manera més o menys conscient amb les seves opcions lliures i l'estil de la seva vida. Entre els qui hi pensen hi ha profundes discrepàncies.

Suggerim per a aquestes vacances una meditació assossegada sobre el paradís, segons es descriu a *Gn 2,4-25*. Un professor d'antropologia deia que aquest text havia estat escrit per un israelita un dia calorós, a l'ombra fresca d'una figuera, mirant una immensa planura quasi desèrtica... Allà li va inspirar Déu què entenia Ell per felicitat i on trobaria l'ésser humà la seva alegria i el seu descans.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (III)

Hi ha, en segon lloc, la pau de l'ànima irracional que es resol quan es satisfan les seves apetències. Mentre tenim set, no estem en pau. Mentre tenim gana, no experimentem la pau. Mentre tenim son i no podem dormir, estem en conflicte.

La resposta a l'apetència genera pau, però és sempre un pau provisional, perquè, posteriorment, al cap d'un temps, no massa llarg, torna a experimentar-se la necessitat i, lògicament, el desig de resoldre-la.

Som éssers indigents i apetim allò que no poseïm. Aquest apetit no és propi, només, de l'ésser humà, dipositari d'una ànima racional, sinó de tot ésser viu, mogut per aquest principi de moviment que és la seva ànima.

La tercera forma de pau és la de l'ànima racional que consisteix en l'acord entre el pensament i l'acció. Una persona està en pau amb si mateixa, quan viu amb coherència, quan el pensament i l'acció tenen unitat. Aquesta coherència no és fàcil d'obtenir, però és possible si un és capaç d'exercir una autocrítica constant de la seva vida i de veure com actua i com pensa. La incoherència és motiu de conflicte. Quan una persona fa el que no diu i diu el que no fa; quan en ella no hi ha unitat de criteris, sorgeix el malestar, la culpa, la indignitat. Pot ser, fins i tot, que ningú no se n'adoni, que ningú no capti les dimensions d'incongruència que hi ha en ell, però si ell pensa i es pensa a si mateix, experimentarà sofriment espiritual. Per això, la pau de l'ànima racional és

un treball ardu, perquè exigeix aquesta concòrdia entre la facultat teòrica de la persona i la facultat pràctica.

La quarta forma de pau que es deriva del quadre agustinianà és la pau entre l'home i Déu. Quan una persona viu conforme la Veu interior que el crida, quan respon a la Font d'Amor que l'empeny a estimar des de dins del seu ésser, i no s'hi resisteix, viu en pau. La pau entre l'home i Déu, no s'ha d'entendre com una obediència a Déu moguda per la por, sota l'amenaça d'un infern etern; sinó com una concòrdia entre la voluntat humana i la Voluntat de Déu que obra dins de la criatura humana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Gozar

Es el moment de invitar al disfrute de la vida, a la alegria i al gozo. Es el moment apropiado para la época en que vivimos. Lo saben muy bien los estudiosos de la opinión pública y los analistas de la cultura presente, especialmente quienes están al servicio del mercado. En este caso sin ánimo de lucro, es un dato cierto que ha de tener presente también el evangelizador. Es consciente de ello también el papa Francisco cuando lanza dos de sus grandes mensajes *Evangelii Gaudium* (*El gozo el Evangelio*) y *Amoris Laetitia* (*La alegría del amor*).

Una tal llamada a gozar de la vida también es apropiada para el preciso tiempo de vacaciones. Este tiempo se vive generalmente como compensación frente al agobio del trabajo y las molestias, quizá el sufrimiento, del día a día durante el año. Aunque no está clara la relación que, en la vida personal, tienen el trabajo y las vacaciones: no sabríamos responder si trabajamos para descansar (vacaciones, jubilación, etc.) o bien descansamos para seguir trabajando (recuperar fuerzas).

Resultará muy útil aprovechar este tiempo para reflexionar un poco. No está de más que, sea al planificar las vacaciones, sea al comienzo o ya metido en ellas, uno dedique un rato a responderse preguntas fundamentales: ¿qué significa para mí disfrutar?; ¿cómo y cuándo estoy realmente alegre?; ¿qué es lo que me devuelve la paz?; más aún, supuesto que quiero ser feliz, ¿qué es para mí la felicidad?; ¿son preguntas en las que mejor no entrar y dejarlas para los filósofos?

La verdad es que se evitarían muchas tragedias si estas preguntas encontraran respuestas adecuadas en cada uno. De estas respuestas depende en gran medida el acierto o no de las decisiones cotidianas.

En algunos casos (hay que recordarlo) las respuestas serían bien elementales: «poder llevarme un trozo de pan a la boca cada día», «poder llegar a fin de mes», «superar una enfermedad grave»... Otras veces obtendríamos respuestas un poco más elaboradas, como «tener trabajo y salud» o «que haya respeto, paz y armonía»... Son respuestas provisionales, pues dejan en el aire otras muchas preguntas sin contestar.

Estamos hechos para el gozo y la felicidad. Fuimos creados en un bellissimo jardín, con frutos abundantes, agradables a la vista y gustosos al paladar. Toda nuestra vida —como tantas veces se ha representado en la literatura— consiste en una búsqueda o regreso al paraíso.

¿En qué consistiría ese paraíso? Los clásicos decían que «la felicidad es el efecto de poseer el bien apetecido o deseado». Pero muchos no son felices, porque se equivocan en la elección del bien o en el camino para lograrlo. Por eso los clásicos añadían una condición: que se busque o desee aquel bien para el que estamos hechos por naturaleza.

Ésta es la gran cuestión: ¿Cuál es el bien para el que estamos hechos y cuya posesión nos da la felicidad? Muchos responden de manera más o menos consciente con sus opciones libres y el estilo de su vida. Entre los que piensan hay profundas discrepancias.

Sugerimos para estas vacaciones una meditación sosegada sobre el paraíso, según viene descrito en *Gn 2,4-25*. Un profesor de antropología decía que este texto había sido escrito por un israelita un caluroso día, a la sombra fresca de una higuera, mirando una inmensa planicie semidesértica... Allí le inspiró Dios qué entendía Él por felicidad y dónde encontraría el ser humano su alegría y su descanso.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Benito Menni CASM rep el Segell d'Excel·lència Europea EFQM 500+

El centre assistencial de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús present a Sant Boi de Llobregat ha rebut la màxima distinció que atorga el Club d'Excel·lència en Gestió a les organitzacions, després de superar una avaluació externa per part d'aquesta entitat i AENOR. La institució ha estat reconeguda per la seva orientació al pacient, l'excel·lència en el lideratge i la gestió, i la implicació amb les persones i la societat.

L'acte de lliurament del guardó va tenir lloc dimecres 13 de juliol a les 12 h, al mateix centre, amb la presència aproximada de 200 persones. Entre les autoritats presents hi havia Lluïsa Moret, alcaldessa de Sant Boi de Llobregat i altres autoritats municipals de consistoris de Barcelona, a més de representants del CatSalut i del sector sanitari i social. Per part de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús, han participat a l'acte sor Purificación Pardo, vicaria i primera consellera de la Província d'Espanya de la Congregació, i el seu director de Sistemes i Qualitat, Emilio Rodríguez. El

bisbe Agustí també ha volgut fer-se present a l'acte, en reconeixement al servei de les germanes en aquesta institució.

Sor María Luisa Cuadrón, superiora de Benito Menni CASM, i el doctor Joan Orrit, director-gerent de l'entitat, van ser els encarregats de recollir el guardó de mans de Miquel Romero, director de la delegació de Catalunya del Club d'Excel·lència en Gestió, i d'Eva Subirà, directora d'AENOR Catalunya.

Formació per a la Pastoral Juvenil

Dimarts 12 de juliol, al vespre, a la Casa de l'Església, un grup de quasi una vintena d'agents de Pastoral Juvenil implicats en els diversos arxiprestats i en l'equip de la delegació de Pastoral Juvenil, van participar en una sessió de formació. Es van aprofundir alguns aspectes de l'Acció Catòlica que poden ser una bona pauta per a l'acció diocesana amb el jovent: la finalitat apostòlica, el rol del laïcat, l'organització comunitària i la coordinació entre laïcs i pastors.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Vés i fes tu també igual

A Lc 10,25-37. Un mestre de la Llei posa a prova Jesús amb aquesta pregunta: «Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (v. 25). Jesús li demana que es respongui ell mateix, i ell dóna la resposta perfecta: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix» (v. 27). Jesús conclou: «Fes això i viuràs» (v. 28).

Aleshores aquell home li fa una altra pregunta: «I qui són els altres?» (v. 29).

I Jesús respon amb una paràbola que presenta un sacerdot, un levita i un samarità.

En el camí de Jerusalem a Jericó el sacerdot i el levita es troben un home moribund que els lladres havien atacat, robat i abandonat. La Llei del Senyor en situacions similars preveia l'obligació de socórrer-lo, però tots dos van passar de llarg sense aturar-se. Tenien pressa.

Aquí la paràbola ens ofereix un primer ensenyament: no és automàtic que qui freqüenta la casa de Déu i coneix la seva misericòrdia sàpiga estimar el proïsme. No és automàtic!

El samarità, no va passar de llarg com els altres dos, sinó que «se'n compadí» (v. 33). Així ho diu l'Evangelí: «Se'n compadí», és a dir el cor, les entranyes, se li van

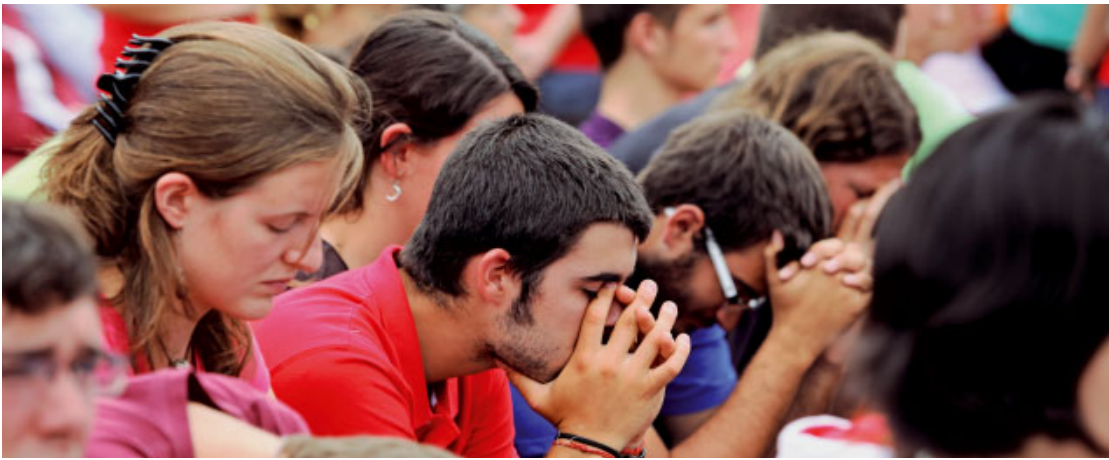
commoure! El cor del samarità estava en sintonia amb el cor mateix de Déu.

Acabada la paràbola, Jesús respon a la pregunta del mestre de la Llei i li diu: «Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?» (v. 36). La resposta és finalment inequívoca: «El qui el va tractar amb amor» (v. 37).

Aquesta paràbola és un regal meravellós per a tots nosaltres, i també un compromís! A cadascun de nosaltres Jesús ens repeteix el que va dir al mestre de la Llei: «Vés, i tu fes igual» (v. 37).

(Dimecres, 27 d'abril de 2016.)

Cloenda de la JMJ a Cracòvia

Durant tota aquesta setmana, milers de joves cristians de tot el món s'han anat aplegant a Polònia per participar de la XXXI Jornada Mundial de la Joventut, amb el lema triat pel papa Francesc: «Benaurats els misericordiosos perquè obtindran misericòrdia (Mt 5,7)». Després de les catequesis itinerants amb els bisbes, els moments de festival de joventut i altres espais de

celebració i de pregària, ahir va tenir lloc la vetlla amb el papa Francesc i avui l'eucaristia de cloenda, en la qual s'aplegaran prop de 2 milions de joves al lloc anomenat «Campus Misericordiae», de 200 ha d'extensió.

Preguem pels fruits de vida en tots aquests joves participants amb la pregària elaborada per a aquesta cita mundial:

Convivències d'escolans a Llinars

Del 5 al 8 de juliol, 43 nois de diverses parròquies de l'arxidiòcesi de Barcelona i la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat van participar en les convivències d'escolans que van tenir lloc a la casa El Mogent-Maristes, de Llinars del Vallès, amb seminaristes majors d'aquestes diòcesis fent de monitors. Van ser uns dies intensos i joiosos en els quals els escolans van poder gaudir de pregària, esport, amistat i de contacte proper amb el Senyor, tan propi dels escolans; i tot això emmarcat en l'Any Sant de la Misericòrdia.

L'experiència ens demostra que val la pena tenir cura d'aquestes possibles vocacions, que porten una energia i alegria molt gran al camí presbiteral, en el moment en el qual els joves comencen a planjar-se el seu futur en la vida.

Pregària JMJ - Cracòvia 2016

Déu, Pare misericordiós, que has revelat el teu amor en el teu Fill Jesucrist i l'has vessat sobre nosaltres en l'Esperit Sant, Consolador, t'encomanem avui el destí del món i de tota la humanitat¹. T'encomanem de manera particular els joves de tota llengua, poble i nació. Guia'ls i protegeix-los en els camins complexos d'avui i dona'ls la gràcia de poder collir fruits abundants de l'experiència de la Jornada Mundial de la Joventut de Cracòvia.

Pare celestial, fes-nos testimonis de la teva misericòrdia.

Ensenya'ns a dur la fe als qui dubten, l'esperança als desanimats, l'amor als indiferents, el perdó a qui ha obrat el mal i l'alegria als infeliços. Fes que l'espurna de l'amor misericordiós que has encès dins nostre es converteixi en un foc que transforma els cors i renova la faç de la terra.

Maria, Mare de Misericòrdia, prega per nosaltres. Sant Joan Pau II, prega per nosaltres.

¹ Joan Pau II, *Homília per a la Consagració del Santuari de la Misericòrdia Divina*, Cracòvia, 17 d'agost de 2002.

AGENDA

► **Celebració de Sant Llorenç a la catedral.** Dimecres 10 d'agost, se celebra la festa del titular de la catedral diocesana. L'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí, serà a les 12 h.

► **Grups d'Oració i Amistat.** Del 16 al 20 d'agost. Ofereixen un temps de reforç espiritual i un espai de silenci i pregària, sota la direcció de Mn. Joan Güell, amb el tema «Les obres de misericòrdia són un camí de felicitat». Lloc: Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada, Tiana. Inscripcions fins al 12 d'agost, trucant al Centre GOA: tel. 932 181 005.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols 1696 - Pagani 1787), bisbe de Gots i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimarts [Jer 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36]. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere Julià Eyraud (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, màrtirs; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dimecres [Jer 31,1-7 / Sl: Jr 31,10-11 / Mt 15,21-28]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filipis (s. i); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Ciria, vg.

4. □ Dijous [Jer 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. St. Joan Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Divendres [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / Sl: Dt 32,35-41 / Mt 16,24-28]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr. Lleida: beat Salvo Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9, 28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv); sant Just i sant Pastor, noiets germans màrtirs d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdes, papa (514-523).

7. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12, 32-48 (o bé més breu: 12,35-40)]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, màrtirs; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prevere fundador dels Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prevere carmelità.

Diuenge XVIII de durant l'any

COMENTARI

Guardeu-vos de tota ambició de riqueses

Vanitat i més vanitat deia Cohelet, el Portaveu-del-poble: l'autor, rebel enfront del sistema, vol desmuntar la falsa seguretat d'una tradició no sempre prou atenta a la vida.

La justícia de Déu és sovint un misteri, sobretot des d'una interpretació rígida de la doctrina de la retribució.

A més de preguntar-se *què en treu l'home de tot l'esforç i neguit amb què treballa sota el sol*, es mira com absurd l'herència en haver de *deixar-ho tot a un altre que no s'hi ha esforçat en res. També això és en va.*

Col 3-4 és exhortació basada en l'experiència històrica de la novetat baptismal. *Ja que heu ressuscitat amb Crist pel baptisme, cerqueu allò que és de dalt.*

La catequesi baptismal reproduceix models ètics comuns.

Fonament d'identitat cristiana és la solidaritat amb Crist, amb dinamisme vital expressat segons esquema d'espai (*de dalt - de la terra*) o de temps (*ara - en altre temps*).

El model perfecte és Crist, veritable «*home nou*» de qui el baptisme *ens revesteix* impregnant-nos del tot fins al punt que *ja no compta ser grec o jueu, esclau o lliure*, perquè de fet *Crist ho és tot i de tots amb identitat visible per l'estil de vida del cristià; és a dir, el seu «vestit».*

L'ensenyament de Jesús als *deixebles* es veu interromput per *un de la gent que diu a Jesús: «Mestre, convençeu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.»*

Qui m'ha encomanat a mi fer de jutge o mediador entre vosaltres? Jesús ens crida a assumir la responsabilitat concretant la fidelitat a l'Evangeli. Per això de la qüestió particular passa a l'exhortació general: *«Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses.»*

La paràbola del ric desassenyat invita a *ser ric als ulls de Déu*, presentant primer la insensatesa de qui, *amb collites tan abundants que no tenia lloc on guardar-les*, somia un projecte de llarga durada: *Construiré graners més grans tenint reserves per a molts anys i així podré reposar, menjar, beure i divertir-me.*

El projecte mereix judici contundent: *Vas errat!* Per què? Per oblidar que la vida és do de Déu. *El qui es refia de la seva gran riquesa no comprarà el dret de viure sempre i escapar-se se la mort (Sl 49,7.10).*

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

► Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: / «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despul·lat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convençeu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: «Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, divertit-te.» Però Déu li digué: «Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

► Lectura del libro del Eclesiastés (Qo 1,2;2,21-23)

Vaciedad sin sentido, dice el Predicador; vaciedad sin sentido, todo es vaciedad.

Hay quien trabaja con destreza, con habilidad y acierto, y tiene que legarle su porción al que no la ha trabajado. También esto es vaciedad y gran desgracia. ¿Qué saca el hombre de todo su trabajo y de los afanes con que trabaja bajo el sol? De día, dolores, penas y fatigas; de noche no descansa el corazón. También esto es vaciedad.

► Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: ya que habéis resucitado con Cristo, buscad las cosas de arriba, donde Cristo está sentado a la diestra de Dios; pensad en las cosas de arriba, no en las de la tierra. Vosotros habéis muerto, y vuestra vida está escondida con Cristo en Dios. Cuando Cristo se manifieste, él que es vuestra vida, entonces vosotros también apareceréis con él en la gloria. Por tanto, destruid todo lo que hay de terrenal en vuestro cuerpo: la lujuria, la impureza, las pasiones, los apetitos desordenados y la avaricia que es una idolatría; No os engaños a otros, pues os habéis despojado del hombre viejo con su manera de actuar para revestiros del hombre nuevo, que se renueva sin cesar a imagen de su creador hasta adquirir el conocimiento perfecto. Ya no hay distinción entre griego y judío, circunciso o incircunciso, extranjero o ignorante, esclavo o libre, sino que Cristo es todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo uno de la gente le dijo: «Maestro, di a mi hermano que reparta la herencia conmigo». Él le respondió: «Hombre, ¿quién me ha hecho juez y repartidor entre vosotros?»

Y prosiguió: «Guardaos bien de toda avaricia; que, aunque uno esté en la abundancia, no tiene asegurada la vida con sus riquezas.»

Y les dijo una parábola: «Las fincas de un hombre rico dieron una gran cosecha. Y él pensó: ¿Qué haré, pues no tengo donde almacenar mis cosechas? Y se dijo: Destruiré mis graneros, los ampliaré y meteré en ellos todas mis cosechas y mis bienes. Luego me diré: Tienes muchos bienes almacenados para largos años; descansa, come, bebe y pásalo bien. Pero Dios le dijo: ¡Insensato, esta misma noche morirás!; ¿para quién será lo que has acumulado? Así sucederá al que amontona riquezas para sí y no es rico a los ojos de Dios.»